

ANEU MAR ENDINS

Benet XVI, un gran testimoni de la fe

Coincidint amb la festa dels apòstols sant Pere i sant Pau, l'Església celebra el Dia del Papa. Tenint en compte que a casa nostra el proper divendres, 29 de juny, és laborable, serà oportú que a les misses d'aquest diumenge recordem el nostre Sant Pare Benet XVI i preguem per les seves intencions. El seu nom és recordat a la pregària central de les celebracions de l'Eucaristia, però en aquest dia serà bo de fer-ho amb una intensitat especial. Em sembla que la litúrgia d'avui ens ofereix un bon camí per a motivar els nostres sentiments de comunió amb el Papa així com les nostres pregàries per la seva persona i les seves intencions. Els textos de la missa d'avui són els propis de la Nativitat de sant Joan Baptista i la seva figura té una gran rellevància en la història cristiana.

Habitualment, la festivitat d'un sant, en la mesura que en podem conèixer la data exacta, se celebra el dia de la seva mort, conegut en llatí com el «dies natalis», el jorn del seu naixement a la vida immortal, a la vida eterna. En el calendari litúrgic només hi ha tres casos que celebrem tant el naixement com la mort d'una persona: en primer lloc, evidentment, Jesús mateix; després, Maria, la Mare de Déu; i finalment, Joan Baptista, el precursor del Messies.

Joan Baptista, en efecte, fou el qui preparà els camins a Jesucrist. Humilment només volgué ser la veu que anunciava l'arribada de l'Enviat de Déu Pare per a salvar la humanitat. La figura del Baptista té una sintonia especial amb la figura del nostre estimat papa, Benet XVI, que s'ha proposat de manera especial obrir l'accés dels homes del nostre món secularitzat a Déu. També ell és l'anunciador de Crist, el qui vol aplanar els obstacles que existeixen perquè Jesucrist sigui veritablement reconegut com el Salvador dels homes i del món.

Tant aquest diumenge com el dia de sant Pere i sant Pau, preguem per ell. També es fa una col·lecta per a ajudar els seus propòsits i necessitats, especialment en el camp de la solidaritat i l'ajuda a les poblacions del món que més pateixen en aquests moments. Al mateix temps, és una bona ocasió per a agrair al Sant Pare el seu incansable ministeri com a successor de sant Pere. El passat mes d'abril va complir els 85 anys i ha entrat en el vuitè any del seu pontificat romà. «Us demano que reseu per mi, perquè el Senyor em doni forces per a complir la missió que m'ha confiat», va dir en saludar els pelegrins després de la pregària del Regina Coeli del diumenge 15 d'abril.

El dilluns següent, a una delegació de Baviera que acudí a Roma per a felicitar-lo, en l'homilia de la missa que va celebrar amb ells, els digué: «Em trobo davant l'últim tram de la meua vida, i no sé què m'espera, però sé que hi ha la Llum de Déu, que resuscità; que la seva llum és més forta que qualsevol foscor; que la bondat de Déu és més forta que tot el mal d'aquest món. I això ajuda a seguir endavant amb seguretat.»

Em sembla que aquestes paraules reflecteixen com poques d'altres la personalitat espiritual del nostre papa. Ell és molt realista. Però també és profundament esperançat, com ho reflecteix el que diu en el seu llibre entrevista *Llum del món*: «Tota la meua vida ha estat travessada sempre per un fil conductor, que és aquest: el cristianisme dona alegria, eixampla els horitzons.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Sant Joan d'Àvila, doctor de l'Església

El diumenge 7 d'octubre de 2012 a la Basílica de Sant Pere del Vaticà, el Papa Benet XVI declararà doctor de l'Església sant Joan d'Àvila. El sant (Almodóvar del Campo, 1499 - Montilla, 1569) va ser un gran missioner dels pobles i ciutats d'Andalusia, La Manxa i Extremadura. Conegut també com el «Mestre Àvila», el seu escrit més famós és el tractat d'espiritualitat *Audi, filia*. Company i conseller de St. Ignasi de Loiola, St. Francesc de Borja, St. Joan de la Creu, St. Pere d'Alcàntara i de Sta. Teresa de Jesús, entre d'altres. Impulsà la reforma de l'Església perquè fos sempre més evangèlica i vetllà per la formació dels sacerdots. En aquest sentit, va enviar uns *Memoriales* al Concili de Trento demanant la creació de seminaris.

GLOSSA

Convertir-se

Fa gairebé dos anys, vaig casar una parella: ella creient, ell no estava batejat. Fa unes setmanes, vaig batejar el seu primer fill. Preparant la celebració, comentàrem el compromís d'educar-lo segons els ensenyaments de Jesús i, tal com hem après a l'Església, els diversos signes del ritual del baptisme, el paper dels padrins... El pare mostrà molt d'interès, seguia les explicacions i es notava, alhora, que vivia un procés de reflexió interior. L'actitud era la mateixa que quan, preparant el casament, parlàvem dels compromisos envers la part creient i la responsabilitat en l'educació dels futurs fills.

Acabada la sessió de preparació del bateig, em digué: «Penso, ja fa temps, que he de plantejar-me seriosament el tema de la fe. Potser jo també he de demanar el baptisme i acollir Déu en la meua vida.»

Convertir-se vol dir *girar-se vers*... Aquest pare s'ha anat convertint perquè ha anat *girant-se vers* Déu des de l'inici del seu nuviatge, des del contacte amb una persona de fe, i de retop amb Jesús, el Crist i l'Església, el poble de Déu.

El naixement del fill i les responsabilitats que se'n deriven accentuen aquest discerniment i fan pensar en

la conveniència de repensar el propi camí de la vida tot obrint-se a la irrupció de Déu; la possibilitat de néixer a una vida nova, rebre la vida nova de Crist; unir-se a Ell, arribar a sentir-se membre del Poble de Déu, incorporat a l'Església. Decideix, doncs, començar una iniciació cristiana perquè arribi el dia de renéixer de l'aigua i de l'Esperit. Manifesta el desig, busca acompanyament en la comunitat creient, en la Paraula i en la lectura dels testimonis.

«Ens ha salvat no per les bones obres que podíem haver fet, sinó pel seu amor, mitjançant el bany regenerador i el poder renovador de l'Esperit Sant» (*Tt 3,5*). Un dia, acabat el procés, quan se senti cridat a professar la fe, amb l'ajuda de Déu i acollit per la comunitat eclesial, rebrà el baptisme en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Serà cridat a tenir part en la vida de la Santíssima Trinitat des de la llibertat dels fills de Déu, acceptant la llei de l'Amor, i a fer de cada dia, amb la força de l'Esperit, un espai de testimoni, un espai per a l'amén a la crida personal que l'ha apropiat a unir-se al misteri de la passió, mort i resurrecció de Crist.

Enric Puig Jofra, SJ

Solemnitat de sant Pere i sant Pau, apòstols

El proper divendres, dia 29 de juny, l'Església celebra la solemnitat de sant Pere i sant Pau, apòstols. Aquell dia se'ns demana de pregar pel Papa i per tota l'Església Catòlica.

EL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res». De fet el Senyor sostenia la meva causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (138)

R. *Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable.*

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, / vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, / descobriu de lluny estant els meus propòsits, / sabeu bé si camino o si reposo, / us són coneguts tots els meus passos. R.

Vós heu creat el meu interior, / m'heu teixit en les entranyes de la mare. / Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, / és meravellosa la vostra obra. R.

Us era tot jo ben conegut, / res de meu no us passava per alt / quan jo m'anava fent secretament, / com un brodat, aquí baix a la terra. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,22-26)

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell, digué: "M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor; ell durà a terme tot el que em proposo". De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus.

»Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,57-66.80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidar el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan». Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!». Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: «S'ha de dir Joan». Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneïa Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la Muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,1-6)

Escuchadme, islas; atended, pueblos lejanos: Estaba yo en el vientre, y el Señor me llamó; en las entrañas maternas, y pronunció mi nombre. Hizo de mi boca una espada afilada, me escondió en la sombra de su mano; me hizo flecha bruñida, me guardó en su aljaba y me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Mientras yo pensaba: «En vano me he cansado, en viento y en nada he gastado mis fuerzas», en realidad mi derecho lo llevaba el Señor, mi salario lo tenía mi Dios. Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (138)

R. *Te doy gracias, porque me has escogido portentosamente.*
Señor, tú me sondeas y me conoces; / me conoces cuando me siento o me levanto, / de lejos penetras mis pensamientos; / distingues mi camino y mi descanso, / todas mis sendas te son familiares. R.

Tú has creado mis entrañas, / me has tejido en el seno materno. / Te doy gracias, / porque me has escogido portentosamente, / porque son admirables tus obras; / conocías hasta el fondo de mi alma. R.

No desconocías mis huesos, / cuando, en lo oculto, me iba formando, / y entretejiendo en lo profundo de la tierra. R.

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 13,22-26)

En aquellos días, dijo Pablo: «Dios nombró rey a David, de quien hizo esta alabanza: "Encontré a David, hijo de Jesé, hombre conforme a mi corazón, que cumplirá todos mis preceptos." Según lo prometido, Dios sacó de su descendencia un salvador para Israel: Jesús. Antes de que llegara, Juan predicó a todo Israel un bautismo de conversión; y, cuando estaba para acabar su vida, decía: "Yo no soy quien pensáis; viene uno detrás de mí a quien no merezco desatarle las sandalias." Hermanos, descendientes de Abraham y todos los que teméis a Dios: A vosotros se os ha enviado este mensaje de salvación.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,57-66.80)

A Isabel se le cumplió el tiempo del parto y dio a luz un hijo. Se enteraron sus vecinos y parientes de que el Señor le había hecho una gran misericordia, y la felicitaban. A los ocho días fueron a circumcidar al niño, y lo llamaban Zacarías, como a su padre. La madre intervino diciendo: «¡No! Se va a llamar Juan.» Le replicaron: «Ninguno de tus parientes se llama así.» Entonces preguntaban por señas al padre cómo quería que se llamase. El pidió una tablilla y escribió: «Juan es su nombre.» Todos se quedaron extrañados. Inmediatamente se le soltó la boca y la lengua, y empezó a hablar bendiciendo a Dios. Los vecinos quedaron sobrecogidos, y corrió la noticia por toda la montaña de Judea. Y todos los que lo oían reflexionaban diciendo: «¿Qué va a ser este niño?» Porque la mano del Señor estaba con él. El niño iba creciendo, y su carácter se afianzaba; vivió en el desierto hasta que se presentó a Israel.

Naixement de Sant Joan Baptista. Fragment del Retable dels Sants Joans, obra de Bernat Martorell (Vinaixa)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 4a setm.): 2Re 17,5-8.13-15a. 18 / Sl 59 / Mt 7,1-5 ■ **dimarts**: 2Re 19,9b-11.14-21.31-35a. 36 / Sl 47 / Mt 7,6.12-14 ■ **dimecres**: 2Re 22,8-13;23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20 □ **dijous**: 2Re 24,8-17 / Sl 78 / Mt 7,21-29 ■ **divendres**: Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19 ■ **dissabte**: Lm 2, 2.10-14.18-19 / Sl 73 / Mt 8, 5-17 ■ **diumenge** vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Sv 1,13-15;2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé: 5,21-24.35b-43).

COMENTARI

Grandesa de Joan Baptista

En l'Advent ja vàrem trobar la figura de Joan Baptista, el precursor que preparava el camí del Senyor i cedia tot el protagonisme a Jesús.

Avui celebrem solemnement el seu natalici i l'evangeli ens presenta el relat del seu naixement segons Lluc.

El text de Lluc posa un clar èmfasi en el nom de Joan Baptista. La seva mare remarca que s'ha de dir Joan. Però aquesta dada sorprèn —ningú en la família porta aquest nom— és confirmada pel seu pare que escriu —no pot parlar: «El seu nom és Joan». Quin és el sentit d'aquest nom? El nom significa *el Senyor fa un do*. Joan és, doncs, un do del Senyor. En aquest sentit, Joan Baptista s'afegeix a una

llarga llista de naixements extraordinaris que l'Antic Testament va oferint com a mostra de la cura de Déu pel seu poble. Això ho confirma el fet que la darrera frase de l'evangeli d'avui diu: «L'infant creixia i s'enfortia en l'Esperit». Aquesta afirmació està afegida a la narració del naixement (Lc 1,80) i reproduïx un tret característic de tots aquests personatges: Isaac (Gn 21,8), Ismael (Gn 21,20), Samsó (Jt 13,24-25) i Samuel (1Sm 2,21).

La figura de Joan Baptista, en la presentació de Lluc, és una figura notable. Nascut de nissaga sacerdotal, amb la connotació del nom que ja hem esmentat, té un protagonisme innegable: és el nou Elies que, segons la profecia de Malaquies (Ml 3,1), ve a preparar el ca-

mí del Senyor (segons Lluc, «amb l'esperit i el poder d'Elies»; segons Mateu, Joan Baptista «és Elies, que havia de venir», Mt 17,10-11).

Tot això sembla indicar que estem davant d'una figura extraordinària. Tanmateix, resulta que «el més petit en el Regne del cel és més gran que ell» (Lc 7,28b = Mt 11,11b). Aquesta afirmació de Jesús no vol pas rebaixar el paper de Joan Baptista, al contrari: «Entre els nascuts de dona no n'hi ha cap de més gran que Joan» (Lc 7,28a = Mt 11,11a). Però, al mateix temps, Jesús vol ressaltar la grandesa del Regne de Déu. El Regne pertany a un altre àmbit. Pertany a l'àmbit de Déu.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

26. La missió de Joan Baptista

En la Transfiguració apareixen Moisès i Elies i parlen amb Jesús. Amb això s'acclareix que el tema fonamental de Llei i Profetes és l'esperança d'Israel, l'èxode alliberador definitiu. S'acclareix que el contingut d'aquesta esperança és el Fill de l'home sofrent, el Servent del Senyor, que, en la passió, obre la porta de la llibertat i de la novetat. En parlar-ne amb el Transfigurats, posen en evidència que aquesta passió porta salvació, que està penetrada de la glòria de Déu, que la passió es transformarà en llum, llibertat i joia.

En la conversa que els tres deixebles tenen després amb Jesús, quan baixen de la «muntanya alta», Jesús els parla de la resurrecció, però ells li pregunten sobre el que diuen els mestres de la llei, que Elies ha de tornar a venir. Jesús, sense dir-ho expressament, identifica aquesta vinguda d'Elies amb Joan el Baptista: en les obres del Baptista va tenir lloc la vinguda d'Elies.

Joan Baptista va venir per reunir Israel, per preparar-lo per a la vinguda del Messies. Però el Messies mateix és el Fill de l'home. Que ha de sofrir i només així ha d'obrir el camí de la salvació. També cal que l'obra preparatòria d'Elies estigui

sota el signe de la passió. Efectivament: «El van tractar com van voler, tal com d'ell diu l'Escriptura» (Mc 9,13). Jesús es refereix aquí a la mort violenta del Baptista, però, en parlar que tot ha passat d'acord amb l'Escriptura, segurament fa al·lusió a tradicions que parlaven d'un martiri d'Elies: Elies era tingut per l'únic profeta que, en la persecució, s'havia escapat del martiri i que, en el seu retorn, caldria que també sofrís la mort.

L'esperança de la salvació i la passió eren coses entrellaçades, i la idea que hom es feia d'una redempció, en el fons, estava arrelada en l'Escriptura i, no obstant això, aquesta idea d'una salvació pel camí d'una mort violenta capgirava les expectatives que es feia la gent.

Calia llegir de nou l'Escriptura amb el Crist sofrent, cal que es faci en tots temps. Sempre cal que ens introduïm en la conversa del Senyor amb Moisès i Elies, com es llegeix en la narració de la Transfiguració del Crist, «en una muntanya alta». Sempre cal que el Ressuscitat ens interpreti de nou l'Escriptura, com va fer amb els deixebles d'Emaús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

Màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural

Es pot cursar de forma presencial i també per internet

La Universitat Ramon Llull (URL) i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural. Es pot cursar de forma presencial (tardes, de 18.30 a 21 h) o de forma virtual (per internet).

Aquest màster es proposa donar a conèixer les diferents confessions i religions, el diàleg ecumènic i interreligiós i les relacions entre fe i cultura. Molt útil per a professionals del món educatiu, sanitari, de l'esport, la comunicació, els funcionaris d'ajuntaments i presons, l'acció social, etc.

Les assignatures que s'impartiran en el curs 2012-2013 són: Fonaments de l'Islam, Budisme, Esglésies orientals, Trets fonamentals de la cultura actual, Cristianisme. Seminari sobre instruments per al diàleg. Metodologia i tècniques per a l'elaboració de la tesina. Dues assignatures a escollir entre: taoisme, confucianisme, religions africanes i afroamericanes, noves religiositats.

Preinscripció: del 2 de maig al 13 de juliol. Matriculació: del 4 al 25 de setembre de 2012. Més informació: Institut Superior de Ciències Religioses (ISCREB), tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org. Horari: de 17 a 21 h (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona, www.iscreb.org).

Curs monogràfic: Té sentit l'existència? Crítica del nihilisme contemporani. A càrrec del Dr. Francesc Torralba, els dies 3, 4, 5 i 6 de setembre, de 18.30 a 21 h. Ja us hi podeu inscriure.

SANTORAL

24. ✠ Diumenge. El naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Dilluns. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. Dimarts. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josep Maria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

27. Dimecres. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la seguretat social i del cos de sanitat; sant Ciril d'A-

lexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església.; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. Dijous. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i màrtir; santa Marcel·la, màrtir.

29. Divendres. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. Dissabte. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliàna, vg.

Infidelidad virtual

Ya lo anuncié en un libro anterior, *Enganchados a las pantallas*: por sexos, los hombres son más propensos al juego y a la pornografía, mientras que las mujeres lo son a las amistades personales íntimas que encuentran chateando por internet. Las casi infinitas modalidades del adulterio tienen ahora el nuevo capítulo de las *infidelidades virtuales*.

Aún no hay una adecuada definición de la infidelidad en el ciberespacio. Esta indefinición es todavía mayor cuando se trata de asuntos de sexualidad. Es habitual pensar que una relación que se establece por internet no es un adulterio, porque no se establece contacto sexual directo. Tampoco la ley puede probar un adulterio sin un contacto sexual real y directo.

Hay signos que pueden indicar *ciberadicción sentimental*: cambios del horario del otro cónyuge; petición que no se le moleste mientras esté frente al ordenador y que actúe misteriosamente; descuido de las tareas que habitualmente realiza en la casa; evasivas y mentiras, etc.

Los países que nos preceden en tecnología ya están preparados para el espionaje de la traición. Existen programas de ordenador para cazar al infiel: se pueden leer *e-mails* recibidos y enviados; espiar conversaciones de *chat*; descubrir las contraseñas del espionado, etc. Sepan que las estadísticas indican que muchas de las infidelidades del ciberespacio dejan de ser virtuales en poco tiempo...

Lo cierto es que en la consulta oigo numerosos casos en que la adicción al ciberespacio ha sido el detonante de una crisis en la estabilidad de la pareja y la causa inmediata de una separación.

La infidelidad virtual suele suceder a velocidad de vértigo, pero también es cierto que las parejas virtuales asimismo se deshacen a la misma velocidad, y muchas veces debido a otra infidelidad por el mismo medio.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En parella, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

FRANCESC TORRALBA

L'èxit de l'Atri

La celebració de l'Atri dels Gentils de Barcelona ha deixat un bon regust, amb unes sessions que han tingut una gran dignitat intel·lectual i una gran bellesa estètica, tant pel que fa als entorns escollits, com pel que fa a les peces musicals que els ha acompanyat —especialment, l'apoteosi musical que es va aconseguir a la Sagrada Família. El Dr. Francesc Torralba, teòleg i filòsof que va participar com a ponent a la sessió del Paranimf de la UB, valora positivament el diàleg i la interacció entre els creients i els no creients convidats, que va ser «de gran qualitat i en un marc d'absolut respecte a les conviccions de cadascú».

És una bona manera d'evangelitzar, a través de l'Atri?

L'Atri pot ser un bon instrument per evangelitzar sobretot si se supera l'endogàmia. Si realment esdevé un lloc de trobada entre creients i no creients pot ser una ocasió, un moment oportú, per reconèixer-se mútuament, per trencar tòpics i estereotips, per donar a conèixer la proposta de la fe i per copsar les dificultats i els obstacles a la recepció d'aquesta proposta. Cal plantejar-lo com una invitació a dialogar i no com una *quaestio disputata*.

Què té la cultura que pot fer despertar la fe?

La gran cultura, la cultura que va al fons de la condició humana, la que travessa la banalitat i la superficialitat, és un desvetllament d'allò essencial. És independent de si l'ha articulada un creient o un no creient. La cultura, com diu Kierkegaard, és el viatge que fa cada ésser humà per conèixer-se a si mateix. Té, doncs, com a fita, el coneixement profund d'allò que som, d'allò que ens neguiteja, d'allò que ens espera. En aquest sentit, la cultura és una font d'interrogació i recerca de sentit. Aquí, tant creients com no creients tenim un espai per trobar-nos i per fer-nos preguntes mútuament.

Per què és tan important el diàleg actualment?

Des de l'esdeveniment eclesial més important del segle xx, el Concili Vaticà II, del que aviat commemorarem els cinquanta anys, el diàleg ha esdevingut un instrument bàsic per arribar a l'altre i comprendre'l. Requereix escolta, humilitat, claredat, la recerca d'un llenguatge comú, la prudència i l'amabilitat en l'ús de la paraula i, sobretot, la confiança i la recerca sincera de la veritat. Pau VI en va subratllar les condicions bàsiques i ineludibles. El diàleg és un gran procés. Tot just estem aprenent a dialogar, a obrir-nos als altres i a hostatjar, si cal, la seva paraula inquietant.

Òscar Bardaji i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Del 21 al 29 de juny. Presideix el pelegrinatge a Terra Santa de seminaristes i preveres de Catalunya.

Diumenge dia 1 de juliol, a les 10 h. Presideix la Missa Solemne a la Catedral en honor dels patrons de la ciutat de Terrassa, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí en la Festa Major de la ciutat.

Divendres dia 6 i dissabte dia 7. Presideix la reunió de rectors i formadors de Seminari Major de Catalunya i Balears a Lleida.

Diumenge dia 8 de juliol, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola amb motiu del 75 aniversari de la Creuada Evangèlica.

▶ VISITA PASTORAL

Aquest diumenge, dia 24 de juny, a les 20 h. A la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i vicari general celebra la Missa de cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Granollers.

▶ NOTÍCIES

Visita pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Granollers. El dissabte dia 26 de maig Mons. Saiz Meneses inicià la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Granollers amb la Missa Estacional, en la que administrà el sagrament de la Confirmació a 28 joves de la parròquia. En començar la celebració el Sr. Bisbe va ser rebut per Mn. Lluís Pou, rector i vicari episcopal. Durant la setmana Mons. Saiz Meneses ajudat pel seu bisbe auxiliar, Mons. Salvador Cristau, es va reunir amb diversos grups de la parròquia i de l'arxiprestat i mantingué una entrevista amb el Sr. Josep Mayoral, alcalde de la ciutat de Granollers.

Admissió als Ordes. El dimarts dia 29 de maig, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari de

Aniversari d'ordenació del Sr. Bisbe auxiliar

Dimarts vinent, dia 26 de juny, és el segon aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar de Terrassa. Recordem-lo en la nostra pregària.

Terrassa va admetre als ordes els seminaristes Marcos Emmanuel Pujol, Jorge Peña i Albert Mikhail. La celebració es va fer a les 8 del vespre a la capella del Seminari, a Valldoreix.

Capítol d'eleccions al Carmel de la Roca del Vallès. El dijous dia 31 de maig, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va visitar el Monestir de Carmelites Descalces de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Josep Oriol al barri de la Torreta de la Roca del Vallès i va presidir el capítol d'eleccions. Va ser escollida com a nova prioressa per un primer trienni la Gna. Maria Glòria (Maria Dolors) Carbonell Ripoll OCD.

Confirmacions a la Catedral. El diumenge dia 3 de juny, solemnitat de la Santíssima Trinitat, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a les 8 del vespre a la Catedral i administrà el sagrament de la Confirmació a 58 persones, la major part d'ells joves de les parròquies del Sant Esperit i de Sant Pau de Ter-

rassa, de l'Escola Pia de Terrassa i dels col·legis Europa i Puresa de Maria de Sant Cugat del Vallès.

El Sant Pare autoritza el decret de martiri d'un terrassenc. Amb data del 10 de maig de 2012, el Papa Benet XVI ha autoritzat la promulgació del decret de martiri de Jaume Puig Miroso i 18 companys religiosos Fills de la Sagrada Família. El P. Jaume Puig Miroso nasqué a Terrassa. Va manifestar vocació sacerdotal des d'infant. Entrà a la congregació dels Fills de la Sagrada Família. Va ser superior del col·legi de Santa Maria a Blanes, essent molt apreciat per la població. A l'edat de 28 anys sofrí el martiri a Blanes, juntament amb el jove seglar Sebastià Llorens que l'acompanyava. D'altra banda, dos del màrtirs d'aquest grup van ser morts a Montcada, actualment territori del Bisbat de Terrassa.

▶ AGENDA

Celebracions litúrgiques en la Festa Major de Terrassa. El diumenge després de sant Pere (enguany el dia 1 de juliol) és la Festa Major de la ciutat de Terrassa. A les 10 del matí, el Sr. Bisbe presidirà la Missa solemne a la Catedral en honor dels sants patrons, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí. A aquesta celebració hi assisteix el Sr. Alcalde i el Consistori Municipal. El dilluns dia 2, a les 12 del migdia, Missa de Difunts en sufragi dels terrassencs que han mort durant l'any.

Missa solemne a Viladecavalls. Amb motiu de la Festa Major d'estiu, el diumenge dia 8 de juliol, a les 11.30 h, Missa solemne a la parròquia de Sant Martí de Sorbet de Viladecavalls, amb la participació del cor Sant Martí.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

Eucaristia Missionera. El dissabte 14 de juliol, a la capella de l'Arquebisbat de Barcelona, vuitena Eucaristia Missionera de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona (Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat) presidida pel cardenal arquebisbe Mons. Lluís Martínez Sistach. Hi són convidats els missioners i missioneres que estiguin entre nosaltres, els familiars de missioners i col·laboradors de les nostres delegacions de Missions. Cal confirmar l'assistència: tel. 932 701 014, dmissions5112@arqbcn.cat.

REMAD MAR ADENTRO

Benedicto XVI, gran testigo de la fe

Coincidiendo con la fiesta de los apóstoles san Pedro y san Pablo, la Iglesia celebra el Día del Papa. Por ser entre nosotros laborable el próximo viernes, 29 de junio, en las misas de este domingo será oportuno recordar y rezar por las intenciones de nuestro Santo Padre, Benedicto XVI. Su nombre es recordado en la plegaria central de las celebraciones de la eucaristía, pero este día será bueno hacerlo con una especial intensidad.

La liturgia de hoy me parece que nos ofrece un buen camino para motivar nuestros sentimientos de comunión con el Papa y nuestras plegarias por su persona y por sus intenciones. Los textos de la misa de hoy son los propios de la Natividad de san Juan Bautista, cuya figura tiene una gran relevancia en la historia cristiana.

Habitualmente, la festividad de un santo, en la medida en que podemos conocer la fecha exacta, se celebra en el día de su muerte, conocido en latín como «dies natalis», la jornada de su nacimiento a la vida inmortal, a la vida eterna. En el calendario litúrgico sólo hay tres casos en que se celebra tanto el nacimiento como la muerte de una persona: en primer lugar, evidentemente, Jesús mismo; después, María,

la Madre de Dios; y, finalmente, Juan Bautista, el precursor del Mesías.

Juan Bautista fue, en efecto, el que preparó los caminos a Jesucristo. Humildemente, no quiso ser más que la voz que anunciaba la llegada del Enviado de Dios Padre para salvar a la humanidad. La figura del Bautista tiene una especial sintonía con la figura de nuestro amado Papa, Benedicto XVI, que se ha propuesto sobre todo abrir el acceso de los hombres de nuestro mundo secularizado a Dios. También él es el anunciador de Cristo, el que quiere allanar los obstáculos que existen para que Jesucristo sea verdaderamente reconocido como el Salvador de los hombres y del mundo.

Tanto este domingo como el día de san Pedro y san Pablo, recemos especialmente por él. También se realiza una colecta para ayudar a sus propósitos y necesidades, especialmente en el campo de la solidaridad y la ayuda a las poblaciones del mundo que más sufren en estos momentos. Al mismo tiempo es una buena ocasión para agradecer al Santo Padre su incansable ministerio como sucesor de san Pedro. El pasado mes de abril, ya ha cumplido los 85 años y ha entrado en el octavo año de su pontifica-

do romano. «Os pido que recéis por mí, para que el Señor me dé fuerzas para cumplir la misión que me ha confiado», dijo al saludar a los peregrinos, tras el rezo de la plegaria del Regina Coeli del domingo 15 de abril.

El lunes siguiente, a una delegación de Baviera, que acudió a Roma para felicitarle, en la homilía de la misa que celebró con ellos, les dijo: «Me encuentro ante el último tramo de mi vida, y no sé qué me espera, pero sé que está la Luz de Dios, que resucitó; que su luz es más fuerte que cualquier oscuridad; que la bondad de Dios es más fuerte que todo el mal de este mundo. Y esto ayuda a seguir adelante con seguridad.»

Me parece que estas palabras reflejan como pocas la personalidad espiritual de nuestro Papa. Él es muy realista. Pero también es profundamente esperanzado, como lo reflejan estas palabras en su libro entrevista *Luz del mundo*: «Toda mi vida ha estado atravesada siempre por un hilo conductor, que es el siguiente: el cristianismo da alegría, ensancha los horizontes.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa